

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

The Study of Intergenerational Relationships of Students in Saint Louis College.

ดร.อัชฌา ชื่นบุญ

* รองผู้อำนวยการและอาจารย์ประจำ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ดร.ชุติมา แสงदारารัตน์

* ผู้อำนวยการและอาจารย์ประจำ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

อาจารย์ภาวดี รามสิทธิ์

* รองผู้อำนวยการและอาจารย์ประจำ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

อาจารย์ศราวุธ มั่งสูงเนิน

* อาจารย์ประจำ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

Dr.Athcha Chuenboon

* Deputy Director and Lecturer, School of General Education, Saint Louis College, Thailand.

Dr.Chutima Saengdararat

* Director and Lecturer, School of General Education, Saint Louis College, Thailand.

Pavadee Ramsit

* Deputy Director and Lecturer, School of General Education, Saint Louis College, Thailand.

Sarawut Mungsoongnern

* Lecturer, School of General Education, Saint Louis College, Thailand.

ข้อมูลบทความ

* รับบทความ 12 กรกฎาคม 2564

* แก้ไข 19 กรกฎาคม 2564

* ตอบรับบทความ 30 สิงหาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ และ 2) เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์จำแนกตามการ เคารพเชื่อฟัง ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา การทดสอบแบบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเคารพเชื่อฟังแตกต่างกันส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ลักษณะของครอบครัวส่งผลต่อมิติฉันทามติระหว่าง รุนวัยอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว ไม่ส่งผลต่อ ความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ระหว่าง รุนวัย
การเคารพเชื่อฟัง
ฉันทามติระหว่าง รุนวัย

Abstract

The purposes of this descriptive research aimed to 1) study the intergenerational relationships of students in Saint Louis College and 2) compare the intergenerational relationships of students in Saint Louis College by their the obedience, the family characteristics, the characteristics of living with family and the duties of parents in providing for the family. The sample group used in this study were the 288 undergraduate students in Saint Louis College. The tool used for identifying the intergenerational relationships was a 5-levels rating scale questionnaire. The questionnaire had 0.88 reliability. Analyzing descriptive statistics t – test and one-way ANOVA, the result were shown as follow.

1. The intergenerational relationships of students in Saint Louis College was rated at a high level.

2. The obedience in differences were affected the intergenerational relationships of students in Saint Louis College at 0.01 significant level. The family characteristics in differences were affected the dimension of intergenerational consensus at 0.05 significant level. For the characteristics of living with family and the duties of parents in providing for the family were not affected the intergenerational relationships of students in Saint Louis College.

Keywords: Intergenerational Relations
Obedience
intergenerational consensus

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาาระบบเศรษฐกิจในอดีตของสังคมไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2504-2553 ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมากและเป็น 1 ใน 13 ประเทศของโลกที่ถูกจัดให้เป็น “Economic Miracles” หรือ “มหัศจรรย์ทางเศรษฐกิจ” เพราะอัตราการเจริญเติบโตที่พิจารณาจากรายได้ประชาชาติ มีอัตราการเจริญเติบโตของรายได้ประชาชาติต่อหัว 7 เท่าในช่วงเวลาดังกล่าวนอกจากนี้ ตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากประมาณ 2.3 แสนล้านบาท เมื่อ พ.ศ. 2504 เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 4.3 ล้านล้านบาท ใน พ.ศ. 2551 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นกว่า 18 เท่า รายได้ต่อหัวของประชากร พ.ศ. 2504-2551 จาก 8,725 บาท เป็น 65,603 บาท เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการผลิตจากภาคการเกษตรลงแต่ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีการขยายตัวเป็นลำดับ จากตัวชี้วัดการพัฒนาขั้นพื้นฐานตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals:MDG) ตามปฏิญญาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Declaration) ขององค์การสหประชาชาติ ที่ 189 ประเทศเข้าร่วม และรับรองให้คำมั่นสัญญาจะดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายก่อน พ.ศ. 2558 ตัวชี้วัดการพัฒนาขั้นพื้นฐานตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ได้แก่ 1) ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายด้านการลดปัญหาความยากจนและความหิวโหย โดยสามารถลดสัดส่วนประชากรยากจนลงเหลือร้อยละ 9.8 ได้ใน พ.ศ. 2545 ซึ่งดีและเร็วกว่าเป้าหมายของ MDG ที่กำหนดให้ลดสัดส่วนประชากรยากจนลงครึ่งหนึ่ง คือ เหลือร้อยละ 13.6 ใน พ.ศ. 2558 2) การส่งเสริมบทบาทสตรีและความเท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งเป้าหมายหนึ่งที่ MDG กำหนด คือให้มีจำนวนนักเรียนหญิงต่อนักเรียนชายในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาในอัตราส่วนเท่ากับ 1 ขณะที่ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ตั้งแต่ พ.ศ. 2538 และรวมไปถึงความพยายามในการเพิ่มบทบาทและสัดส่วนของสตรีในหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และ 3) สำหรับเป้าหมายด้านสาธารณสุข เช่น การต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ ซึ่ง MDG กำหนดให้ชะลอและลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ภายใน พ.ศ. 2558 นั้น ประเทศไทยได้ดำเนินนโยบายลดอัตราการติดเชื้อเอชไอวีในสตรีมีครรภ์ จากร้อยละ 2.3 เมื่อ พ.ศ. 2538 ลงเหลือร้อยละ 1.4 ใน พ.ศ. 2545 และในปัจจุบัน ยังตั้งเป้าหมายที่จะลดลงให้เล็ดต่ำกว่าร้อยละ 1 ส่วนโรคมมาลาเรียและโรคสำคัญอื่นๆ เช่น วัณโรคและโรคหัวใจนั้น มีความพยายามในการลดอัตราการเกิดของโรค และลดอัตราการเสียชีวิตจากโรคเหล่านี้ให้น้อยลงทุกปี ขณะเดียวกัน

เป้าหมายหลักด้านอื่นๆ ก็มีโอกาสสูงที่จะบรรลุตามกำหนดได้ในระยะเวลาอันใกล้ เช่น การสนับสนุนให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยสามารถดำเนินการพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข ได้ดีในระดับหนึ่ง (ณัฐพงศ์ ทองภักดี, 2554)

ในช่วงเวลาข้างต้นประเทศไทยได้ดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1- ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2504 - 2539) การพัฒนาประเทศเน้นเร่งรัดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อสังคม ครอบครัวและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น จำนวนบุตรต่อสตรี ขนาดของครอบครัวลดลง อายุเฉลี่ยสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางเพศลดน้อยลง สตรีมีบทบาทในการหาเลี้ยงครอบครัวมากขึ้นและออกไปทำงานนอกบ้าน เกิดการย้ายถิ่นเข้าเมืองเนื่องจาก การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และแรงงานภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ทำให้แบบแผนการดำเนินชีวิตและความสัมพันธ์ของคนในครัวเรือนเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก นอกจากนี้ยังพบปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาหนี้สินพบว่า หนี้สินของคนไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก 68,405 บาทต่อครัวเรือน ในปี 2543 เป็น 82,485 บาทต่อครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2546 ปัญหาเด็กเร่ร่อน ที่ต้องการความช่วยเหลือถึง 3.8 ล้านคน แต่หน่วยงานภายใต้กรมประชาสงเคราะห์ทั้ง 34 แห่งทั่วประเทศสามารถรับเด็กไปดูแลได้เพียง 11,398 คนเท่านั้น ปัญหายาเสพติดจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พบว่า มีผู้เสพยาเสพติดประมาณ 1.3 ล้านคนในจำนวนนี้เป็นนักเรียนนักศึกษา 71,666 คน (หอมหวล บัวระภา, เกรียงเทพ วีระนนทนาพันธ์, เฉลิมเกียรติ มินา, เทพพร มังธานี, จิราวรรณ แทนวัฒนกุล, พร้อมจิตรหอนบุญheim ปทุมรัตน์ ต่ดวงค์ และ นพรัตน์ รัตนประทุม, 2550) ผลกระทบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจยังส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคนในสังคม กล่าวคือ ระบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่แน่นแฟ้น เนื่องจากเป็นสังคมแบบครอบครัวขยาย สังคมเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้นทำให้ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติลดลง ซึ่งมีผลต่อสถานะของการหย่าร้างที่เพิ่มสูงขึ้น เพราะความยึดมั่นในระบบเครือญาติทั้งสองฝ่ายของคู่แต่งงานลดลง แต่ละคนมีสิทธิและอำนาจในการตัดสินใจที่ค่อนข้างอิสระ และสามารถทำงานหาเลี้ยงชีพให้กับตนเองได้ ทำให้การตัดสินใจที่จะแต่งงานหรือหย่าร้างกระทำได้ง่ายมากขึ้น (ธีรศักดิ์ สุขสันติกมล, 2559)

จะเห็นได้ว่าปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทุกระบบได้แก่ ระบบเศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว วัฒนธรรม และยิ่งส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวลดลง และยิ่งไปกว่านั้นวัยฟิงฟิง ได้แก่ วัยเด็กและผู้สูงอายุจะเป็นผู้ได้รับผลกระทบมากที่สุด ถึงแม้ว่าบางครอบครัวจะมีการดูแลในทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างดีอาจจะยังไม่เพียงพอ สำหรับผู้สูงอายุและเด็กยังมีความต้องการให้มีการดูแลทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ในด้านผู้สูงอายุจะทำให้รู้สึกมีคุณค่าในครอบครัวและความมั่นคงในจิตใจเมื่อได้รับการดูแลเอาใจใส่จากลูกและหลาน และเด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ผู้สูงอายุก็ต้องการได้รับความอบอุ่น การขัดเกลาจากบุพการี นั่นคือ พ่อและแม่โดยตรงแล้วจะทำให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ และเป็นคนที่มีความคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัดมิสซังโรมันคาทอลิกกรุงเทพฯ คือ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์มีนโยบายจัดการศึกษาตามแบบฉบับของพระเยซูเจ้าในการรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์ พัฒนามนุษย์ในทุกมิติด้วยความรู้ความชำนาญในศาสตร์เฉพาะทาง ซึ่งเปิดสอนสามคณะ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะจิตวิทยา และคณะกายภาพบำบัด นั้นหมายถึงสถาบันมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อรับใช้เพื่อนมนุษย์ ขณะเดียวกันนักศึกษาเองก็จะต้องถูกหล่อหลอมให้มีความผาสุกทั้งร่างกายและจิตใจ เมื่อจบออกไปแล้วจะสามารถรับใช้เพื่อนมนุษย์ให้เป็นไปตามนโยบายของสถาบันได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความต้องการจะศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลพื้นฐานแล้วนำข้อมูลมาประกอบการดูแลนักศึกษาให้มีคุณภาพทั้งกายและจิตใจต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์จำแนกตามการเคารพเชื่อฟัง ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อยู่ในระดับมาก
2. การเคารพเชื่อฟังที่มีระดับแตกต่างกันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกัน
3. ลักษณะของครอบครัวที่มีความแตกต่างกันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกัน
4. ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัวที่มีความแตกต่างกันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกัน
5. หน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัวที่มีความแตกต่างกันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ของคนสามรุ่นวัย ได้แก่ รุ่นปู่ ย่า ตา และยาย รุ่นลูก และรุ่นหลานโดยมีปฏิสัมพันธ์กันในลักษณะ 6 มิติ ได้แก่

1. มิติด้านโครงสร้างครอบครัว (structure solidarity or family structure) หมายถึง ความรู้สึกได้ถึงความสุขจากการอาศัยอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวถึงแม้ว่าสมาชิกในครอบครัวจะอยู่ด้วยกันหรือไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกันเนื่องจากต้องออกไปศึกษาต่อ
2. มิติด้านความรักใคร่ผูกพันของสมาชิกในครอบครัว (effectual solidarity หรือ intergenerational affection) หมายถึง ความรู้สึก การรับรู้ของบุคคลที่สะท้อนถึงความเข้าใจความรักใคร่ผูกพัน ความเคารพนับถือ ความใกล้ชิด ที่สมาชิกในครอบครัวมีต่อกัน
3. มิติด้านการเกี่ยวข้องกันหรือติดต่อสื่อสารกัน (contact or association) หมายถึง การพูดคุย พบปะ และการทำกิจกรรมร่วมกันตามโอกาสต่างๆ
4. การแลกเปลี่ยนหรือการทำหน้าที่ระหว่างรุ่นวัย (intergenerational exchange or functional solidarity) หมายถึง การให้และการรับเงินหรือสิ่งของ การช่วยเหลือระหว่างสมาชิกครอบครัวในรุ่นวัยต่างๆ ทั้งยามปกติและในยามเจ็บป่วย
5. บรรทัดฐานครอบครัว (familial norms) หมายถึง มาตรฐานของความประพฤติของสมาชิก ความคาดหวังต่อพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว

6. ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย (intergenerational consensus) ความเห็นพ้องต้องกันระหว่างรุ่นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ความเชื่อทางศาสนา ด้านการเมือง บรรทัดฐานการแต่งงาน เป็นต้น

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 288 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย การเคารพเชื่อฟังบุพการี การเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 708 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 288 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างใน ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมเกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ หนังสือรับรองเลขที่ E.008/2563 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ คณะชั้นปี ภูมิลำเนา การเคารพเชื่อฟังบุพการี การเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว และ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981: 184) ดังนี้ 4.50–5.00 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 3.50–4.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2.50–3.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1.50–2.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย และ 1.00–1.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามโดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรวัด (Content Validity) ผ่านการพิจารณาจากข้อคำถามผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67–1.00

2. นำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยสูตรของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.88

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย กับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายคุณลักษณะของนักศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย การทดสอบแบบทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 79.90 ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 54.50 มีภูมิลำเนาอยู่ตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 43.10 มีความเคารพเชื่อฟังบุพการีมาก ร้อยละ 88.90 รวมถึงมีความเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายมาก ร้อยละ 86.80 ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 60.10 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา และบุตร ร้อยละ 60.40 และบิดาและมารดาหาเลี้ยงครอบครัว ร้อยละ 64.90

2. การศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยรายด้านและภาพรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1. โครงสร้างครอบครัว	4.64	0.62	มากที่สุด
2. ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรุ่นวัย	4.38	0.59	มาก
3. การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างรุ่นวัย	4.43	0.66	มาก
4. การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นวัย	4.37	0.65	มาก
5. บรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัว	4.24	0.71	มาก
6. ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย	4.28	0.67	มาก
รวม	4.39	0.53	มาก

จากข้อมูลตารางที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียง 3 ลำดับสูงสุด ได้แก่ โครงสร้างครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างรุ่นวัย ($\bar{X} = 4.43$) ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรุ่นวัย ($\bar{X} = 4.38$) การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นวัย ($\bar{X} = 4.37$) ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย ($\bar{X} = 4.28$) และบรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัว ($\bar{X} = 4.24$) ตามลำดับ

1. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามการเคารพเชื่อฟังบุพการี การเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว ดังแสดงในตารางที่ 2 – 6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามลักษณะการเคารพเชื่อฟังบุพการี

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	กลุ่ม	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.	t- test	p
1. โครงสร้างครอบครัว	มาก	256	4.71	0.53	3.77	0.00**
	น้อย	32	4.06	0.95		
2. ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรุ่นวัย	มาก	256	4.44	0.54	3.65	0.00**
	น้อย	32	3.91	0.80		
3. การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างรุ่นวัย	มาก	256	4.47	0.62	3.40	0.00**
	น้อย	32	4.06	0.82		
4. การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นวัย	มาก	256	4.43	0.62	4.16	0.00**
	น้อย	32	3.94	0.74		
5. บรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัว	มาก	256	4.32	0.67	5.90	0.00**
	น้อย	32	3.58	0.72		
6. ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย	มาก	256	4.33	0.65	3.84	0.00**
	น้อย	32	3.85	0.69		
รวมทั้ง 6 ด้าน	มาก	256	4.45	0.47	4.48	0.00**
	น้อย	32	3.90	0.67		

**p<.01

จากข้อมูลตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t – test พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามลักษณะการเคารพเชื่อฟังบุพการีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (t – test = 4.48, sig. = 0.00)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างร่นวัยจำแนกตามลักษณะการเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างร่นวัย	กลุ่ม	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t- test	p
1. โครงสร้างครอบครัว	มาก	250	4.69	0.55	2.88	0.01*
	น้อย	38	4.26	0.89		
2. ความรักใคร่ผูกพันระหว่าง ร่นวัย	มาก	250	4.44	0.55	4.55	0.00**
	น้อย	38	3.98	0.71		
3. การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อ สื่อสารระหว่างร่นวัย	มาก	250	4.47	0.62	2.48	0.01*
	น้อย	38	4.18	0.82		
4. การแลกเปลี่ยนระหว่างร่นวัย	มาก	250	4.44	0.61	4.30	0.00**
	น้อย	38	3.96	0.71		
5. บรรทัดฐานของความรับผิดชอบ ในครอบครัว	มาก	250	4.33	0.67	5.85	0.00**
	น้อย	38	3.64	0.73		
6. ฉันทามติระหว่างร่นวัย	มาก	250	4.33	0.66	3.64	0.00**
	น้อย	38	3.91	0.67		
รวมทั้ง 6 ด้าน	มาก	250	4.45	0.49	5.18	0.00**
	น้อย	38	3.99	0.62		

**p<.01

*p<.05

จากข้อมูลตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t – test พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างร่นวัยจำแนกตามลักษณะการเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (t – test = 5.18, sig. = 0.00)

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามลักษณะของครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	กลุ่ม	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t- test	p
1. โครงสร้างครอบครัว	ครอบครัวขยาย	115	4.68	0.57	0.95	0.34
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.61	0.65		
2. ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรุ่นวัย	ครอบครัวขยาย	115	4.44	0.53	1.41	0.16
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.34	0.63		
3. การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างรุ่นวัย	ครอบครัวขยาย	115	4.46	0.61	0.75	0.46
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.40	0.69		
4. การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นวัย	ครอบครัวขยาย	115	4.41	0.61	0.81	0.42
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.35	0.67		
5. บรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัว	ครอบครัวขยาย	115	4.31	0.66	1.31	0.19
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.20	0.74		
6. ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย	ครอบครัวขยาย	115	4.39	0.51	2.53	0.01*
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.20	0.76		
รวมทั้ง 6 ด้าน	ครอบครัวขยาย	115	4.45	0.46	1.63	0.10
	ครอบครัวเดี่ยว	173	4.35	0.57		

* $p < .05$

จากข้อมูลตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t – test พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามลักษณะของครอบครัวในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาด้านฉันทามติระหว่างรุ่นวัย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	F-test	p
1. โครงสร้างครอบครัว	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.78	0.42	1.29	0.28
	บิดา มารดา บุตร	174	4.64	0.64		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.53	0.65		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.83	0.38		
	ญาติ	14	4.57	0.76		
2. ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรุ่นวัย	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.36	0.50	0.25	0.91
	บิดา มารดา บุตร	174	4.39	0.63		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.36	0.50		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.46	0.53		
	ญาติ	14	4.26	0.71		
3. การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างรุ่นวัย	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.59	0.40	2.07	0.09
	บิดา มารดา บุตร	174	4.48	0.63		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.23	0.75		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.43	0.51		
	ญาติ	14	4.33	0.91		
4. การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นวัย	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.48	0.54	1.14	0.34
	บิดา มารดา บุตร	174	4.36	0.68		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.36	0.59		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.57	0.55		
	ญาติ	14	4.12	0.78		
5. บรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัว	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.57	0.51	1.92	0.11
	บิดา มารดา บุตร	174	4.20	0.74		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.23	0.68		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.42	0.67		
	ญาติ	14	4.04	0.77		

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	F-test	p
6. ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.41	0.53	0.94	0.44
	บิดา มารดา บุตร	174	4.23	0.73		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.28	0.57		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.48	0.60		
	ญาติ	14	4.38	0.61		
รวม	บิดา มารดา บุตร และญาติ	23	4.53	0.37	1.07	0.37
	บิดา มารดา บุตร	174	4.38	0.56		
	บิดา/มารดา บุตร และญาติ	59	4.33	0.50		
	บิดา/มารดา และบุตร	18	4.53	0.44		
	ญาติ	14	4.28	0.60		

* $p < .05$

จากข้อมูลตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F – test พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	บทบาทการหาเลี้ยงครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	F-test	p
1. โครงสร้างครอบครัว	บิดาและมารดา	187	4.63	0.65	0.15	0.93
	บิดาคนเดียว	48	4.67	0.56		
	มารดาคนเดียว	45	4.62	0.58		
	ญาติ	8	4.75	0.46		

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย	บทบาท การหาเลี้ยงครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	F-test	p
2. ความรักใคร่ผูกพันระหว่าง รุ่นวัย	บิดาและมารดา	187	4.39	0.63	0.29	0.83
	บิดาคนเดียว	48	4.31	0.56		
	มารดาคนเดียว	45	4.41	0.47		
	ญาติ	8	4.38	0.60		
3. การเกี่ยวข้องหรือการติดต่อ สื่อสารระหว่างรุ่นวัย	บิดาและมารดา	187	4.46	0.61	0.93	0.43
	บิดาคนเดียว	48	4.40	0.76		
	มารดาคนเดียว	45	4.40	0.65		
	ญาติ	8	4.08	1.00		
4. การแลกเปลี่ยนระหว่าง รุ่นวัย	บิดาและมารดา	187	4.37	0.67	0.02	1.00
	บิดาคนเดียว	48	4.37	0.59		
	มารดาคนเดียว	45	4.39	0.60		
	ญาติ	8	4.38	0.86		
5. บรรทัดฐานของความ รับผิดชอบในครอบครัว	บิดาและมารดา	187	4.24	0.73	0.13	0.94
	บิดาคนเดียว	48	4.21	0.72		
	มารดาคนเดียว	45	4.26	0.65		
	ญาติ	8	4.38	0.74		
6. ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย	บิดาและมารดา	187	4.26	0.69	1.15	0.33
	บิดาคนเดียว	48	4.20	0.73		
	มารดาคนเดียว	45	4.38	0.53		
	ญาติ	8	4.58	0.58		
รวม	บิดาและมารดา	187	4.39	0.55	0.09	0.97
	บิดาคนเดียว	48	4.36	0.50		
	มารดาคนเดียว	45	4.41	0.45		
	ญาติ	8	4.42	0.60		

จากข้อมูลตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F – test พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยจำแนกตามบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัวโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างรูนัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรูนัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 เมื่อพิจารณารายมิติ ได้แก่ โครงสร้างครอบครัวที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด รองลงมา การเกี้ยวพาราสีหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างรูนัย ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรูนัย การแลกเปลี่ยนระหว่างรูนัย ฉันทามติระหว่างรูนัย และบรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัว ตามลำดับ สามารถอภิปรายผลได้ว่า จากการที่กลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวที่มีความสุขโดยพิจารณาจากโครงสร้างครอบครัว มีการเคารพเชื่อฟังทั้งบุพการีและปู่ย่าตายาย และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดเดินทางมาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร ด้วยความรักใคร่ผูกพันทำให้ต้องมีการติดต่อสื่อสาร และการพูดคุยแลกเปลี่ยนคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่อกันผ่านการสื่อสารช่องทางต่างๆ เพราะสามารถทำได้ง่ายขึ้นกว่าในอดีตถึงแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ร่วมกันในครอบครัวก็ตามซึ่ง พรชัย พุทธิรักษ์ (2555, หน้า 37) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับความคาดหวัง ความวิตกกังวลในการเรียน และการเผชิญปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างรูนัยจำแนกตามการเคารพเชื่อฟังบุพการี การเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว ผลปรากฏว่า การเคารพเชื่อฟังบุพการี และการเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรูนัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 และข้อ 3 สามารถอภิปรายผลได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรูนัยในทุกมิติมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องการเคารพเชื่อฟังบุพการี และการเคารพเชื่อฟังปู่ย่าตายายหรือสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูนัยในระดับมากถึงมากที่สุด กับกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูนัยในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด ซึ่งการเคารพเชื่อฟังทั้งบุพการี รวมถึงญาติของตนนั้นเป็นการแสดงถึงการมีความกตัญญูทวดเวทีต่อผู้มีพระคุณที่เป็นวัฒนธรรมอันดีงามที่เกิดจากการขัดเกลาทางสังคมในสังคมไทย สอดคล้องกับการศึกษาของอัมมา ชื่นบุญ, ชุตินา แสงदारารัตน์, อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ, ศรัณยู พงศ์ประเสริฐสิน และจิตร สิทธิอมร (2563, หน้า 175) ศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

คาทอลิกในประเทศไทย ตามอัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก พบว่า คุณลักษณะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิกประเทศไทย ตามอัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความกตัญญูรู้คุณ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดจาก 21 ด้าน

นอกจากนี้ ลักษณะของครอบครัวขยายกับครอบครัวเดี่ยวที่มีความแตกต่างกันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกันด้านมิติของฉันทามติระหว่างรุ่นวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 บางส่วน สามารถอภิปรายผลได้ว่า อาจเป็นเพราะด้วยลักษณะของครอบครัวขยายกับครอบครัวเดี่ยวจากนิยามของ หอมหวล บัวระภา, เกรียงเทพ วีระนันทนาพันธ์, เฉลิมเกียรติ มินา, เทพพร มั่งธานี, จิราวรรณ แทนวัฒนกุล, พร้อมจิตร ห่อน บุญheim ปทุมรัตน์ ต่อวงศ์ และ นพรัตน์ รัตนประทุม (2550, หน้า 29) นิยามว่า ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) คือ ครอบครัวที่มีสามี ภรรยาและลูกอยู่รวมกันในบ้าน สำหรับครอบครัวขยาย (Extended family) คือ ครอบครัวที่มีคนสองชั่วอายุ (Generations) ขึ้นไปอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ดังนั้น เป็นไปได้ว่า ฉันทามติระหว่างรุ่นวัยที่สอบถามกลุ่มตัวอย่างเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องต่างๆ ของสมาชิกในครอบครัวของครอบครัวขยายจึงมีความแตกต่างหรือมีช่องว่างระหว่างวัย ทำให้สมาชิกในครอบครัวของครอบครัวเมื่อต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีมุมมองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตนำไปสู่การมีความเห็นพ้องกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่แตกต่างกันกับครอบครัวเดี่ยวซึ่งมีความแตกต่างระหว่างวัยน้อยกว่าเนื่องจากสมาชิกไม่มากเท่ากับครอบครัวขยาย มีข้อมูลยืนยันเพิ่มเติมว่าไม่เพียงในครอบครัวเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันในเรื่องความเห็นหรือฉันทามติของคนต่างวัย ในชีวิตการทำงานช่องว่างระหว่างวัยก็มีความแตกต่างกันด้วย ดังเช่น ปฐมดวง เชวงเดช (2563, หน้า 2-9) ศึกษาวิจัยขนาดย่อมภายในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเรื่อง ช่องว่างระหว่างวัยในหน่วยงาน (Generation Gap in Organization) โดยระบุว่า คนที่อยู่ในกลุ่ม Baby boomer เกิดช่วง พ.ศ. 2489 – 2507 Generation X (เกิดช่วง พ.ศ. 2508 – 2522 Generation Y เกิดช่วง พ.ศ. 2523 – 2540 และ Generation Z เกิดช่วง พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป จากการวิจัยพบว่า ความแตกต่างในแง่ของประสบการณ์ ความคิดทัศนคติในหน่วยงานอาจไม่รุนแรงมากเนื่องจากคนส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง Generation X และ Generation Y ซึ่งเป็น Gen ที่ใกล้เคียงกัน และเห็นด้วยที่จะมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ Generation Gap ร้อยละ 95.4 การทลายปัญหาช่องว่างระหว่างวัยที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดในมุมมองของผู้

ตอบแบบสอบถาม คือ การเปลี่ยนวิธีการสื่อสาร/การประสานงาน ร้อยละ 53.1 รองลงมา คือ การพยายามเข้าใจถึงความแตกต่างของแต่ละคน ร้อยละ 42.2

สำหรับลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัวไม่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ว่า น่าจะเชื่อมโยงกับมิติด้านเศรษฐกิจที่กลุ่มตัวอย่างมีมุมมองที่ไม่แตกต่างกัน ตามลักษณะการอาศัยอยู่กับครอบครัว และบทบาทหน้าที่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัว เพราะสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างมีเป้าหมายสำคัญคือการศึกษาให้สำเร็จโดยที่ส่วนใหญ่บิดาและมารดาในการหาเลี้ยงครอบครัวและสามารถส่งเสียกลุ่มตัวอย่างมาเรียนได้และเหตุผลที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่างเองทำให้มุมมองของแต่ละกลุ่มจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ หอมหวล บัวระภา, เกรียงเทพ วีระนันทนาพันธ์, เฉลิมเกียรติ มินา, เทพพร มังธานี, จิราวรรณ แท่นวัฒนกุล, พร้อมจิตร์ ห่อนบุญheim ปทุมรัตน์ ต่อวงศ์ และ นพรัตน์ รัตนประทุม (2550, หน้า 54) พบว่า จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในมิติของระบบเศรษฐกิจ รุ่นปู่ ย่า ตา ยาย ก็ไม่ยากให้ลูกหลานลำบากเช่นเดียวกับตนเองและไม่อยากให้รุ่นหลานสืบทอดอาชีพที่ทำให้ลำบาก เช่น การทำนา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สถาบันการศึกษาควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยให้ดียิ่งขึ้น ถึงแม้ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยโครงสร้างครอบครัวที่มีพื้นฐานของความสุขจากการอาศัยอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดก็ตาม โดยเฉพาะการส่งเสริมเรื่องการติดต่อสื่อสารระหว่างรุ่นวัย ความรักใคร่ผูกพันระหว่างรุ่นวัย การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นวัย ฉันทามติระหว่างรุ่นวัย และบรรทัดฐานของความรับผิดชอบในครอบครัวให้มากขึ้น เพราะนับวันความห่างเหินจะมีมากขึ้นด้วยเหตุผลความจำเป็นเรื่องการเดินทางมาจากต่างหวัดเพื่อศึกษาเล่าเรียน หรือแม้แต่ครอบครัวที่อยู่อาศัยด้วยกันอาจมีช่องว่างระหว่างวัยมากขึ้น

2. สถาบันการศึกษาควรมีส่วนร่วมในการปลูกฝังเรื่องเศรษฐกิจ การใช้จ่ายเงิน และรู้คุณค่าของเงินที่ครอบครัวหาเลี้ยงส่งเสียให้บุตรหลานได้เรียน รวมถึงความกตัญญูกตเวทิต่อบุพการีอีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกร่วมการวิจัยเชิงปริมาณ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นรุ่นปู่ ย่า ตา ยาย พ่อแม่ และลูกไปพร้อมกัน และเปรียบเทียบหาความแตกต่างของวัยที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

รายการอ้างอิง

- ณัฐพงศ์ ทองภักดี. (2554). **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย**. ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธีรศักดิ์ สุขสันติกมล. (2559). **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกยุคทันสมัย**. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์, 18(1), 81 – 90.
- พรชัย พุทธรักษ์. (2555). **ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับความคาดหวังความวิตกกังวลในการเรียน และการเผชิญปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา**. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ปฐมดวง เชวงเดช. (2563). **หัวข้อที่ 1 ช่องว่างระหว่างวัยในหน่วยงาน (Generation Gap in Organization)**. รายงานการวิจัยขนาดเล็ก (Mini research) สำนักแผนและการพัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภค.
- หอมหวล บัวระภา, เกียรติเทพ วีระนันทนาพันธ์, เฉลิมเกียรติ มินา, เทพพร มั่งธานี, จิราวรรณ แท่นวัฒนกุล, พร้อมจิตร์ ห่อนบุญเหิม ปทุมรัตน์ ต่อบวงศ์ และ นพรัตน์ รัตนประทุม. (2550). **การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและครอบครัวที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นวัย: กรณีศึกษาหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น**. รายงานวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัชมา ชื่นบุญ, ชุตินา แสงदारารัตน์, อภิสสิทธิ์ กฤษเจริญ, ศรัณยู พงศ์ประเสริฐสิน และจิตร์ สิทธิอมร. (2563). **คุณลักษณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิกในประเทศไทยตามอัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก**. วารสารวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม, 12(1), 164-181.
- Best, J.W. (1981). **Research in education**. (4 th ed). Prentice Hall.